

avskrift.

A.L.WENNER-GREN

Stockholm den 2 okt.1936

Chefdirektören Herr Risto Ryti,
Finlands Bank,
Helsingfors.

Bäste Broder,

Härmed vill jag blott bringa till uttryck min glädje över att underhandlingarna mellan Finska Försvarsdepartementet och Bofors ju numera förts till ett definitivt resultat, och hoppas jag att ifrågavarande arrangement skall bliva till största båtnad för de båda länderna.

Ävenledes skulle jag vilja meddela Dig, att frågan om den Finsk-Svenska Handelskammaren nu framskridit så långt, att Kammaren torde komma att bildas under loppet av nästa vecka.

Vid detta tillfälle skulle jag vilja säga några ord om skogsprodukterna. Tendensen betr. cellulosan är, vilket Du är förtrogen med, god, och vår politik, liksom alla större svenska avlastares, är att hålla tillbaka.

1936 är ju ett praktiskt taget avslutat kapitel i försäljningshänseende, och Cellulosabolaget torde hos sig hava de största osålda kvantiteterna.

Betr. 1937 förstå vi, att Finland har i stort sett slutsålt både i sulfit och sulfat, vilket från svensk synpunkt är enbart lyckligt, ty vi hava sedan ett par månader nödgats ransonera och starkt beskära inkommande offerter till stigande priser.

För 1938 noteras här med överraskning att Finland gör betydande avslut såväl i Europa som U.S.A. i både sulfit och sulfat. Sulfiten, med den utveckling som konsumtionen tagit på textilområdet, den ringa produktionsökningen och den stigande konsumtionen, måste ju anses ligga synnerligen starkt till, och man är därför förvånad över i första hand de försäljningar, som från finsk sida göras i England till priser, som - bedömt från vår synpunkt - icke kunna anses motiverade med hänsyn till den starka positionen. Sverige, som naturligtvis icke vill helt förlora den engelska marknaden, tvingas genom den finska försäljningspolitiken att göra låga noteringar för att åtminstone be-

hålla vissa kunder för vissa märken, men man tycker, att det är ganska meningslöst, så som försäljningen nu bedrives, särskilt på England. På Förenta Staterna har på sista tiden affärer gjorts såväl för 1938 som 1939 från Finland; även dessa till priser som ungefärligen ligga i nivå med det relativt låga nuvärdet. Ovissheten betr. råvarupriser, frakter, arbetslöner, valutaförhållanden och tilltron till den gynnsamma konjunkturutvecklingen äro faktorer av sådan art, att man ställer sig undrande betr. Ditt lands försäljningspolitik framåt.

Om sulfatmassan kan man visserligen säga, att utbyggnaderna i Finland och de mycket omreklamerade anläggningarna i Amerikas sydstater peka på en totalproduktion, som konsumtionen kan få svårt att komma i nivå med.

Vad produktionsökningen i Förenta Staterna beträffar, får man nog taga densamma "with a grain of salt", och vi hålla före, att när det kommer till kritan, ökningen där icke blir så avsevärd som pessimisterna befara. Dessutom är det ju icke tvivel underkastat, att produktionskostnaden i Amerika kommer att avsevärt stiga på grund av dyrare råvara och arbetslöner. Konsumtionen återigen är ju i kraftigt stigande, och det torde vara otvivelaktigt att vid en fortgående konjunkturförbättring läget icke alls är så svagt, som man på sina håll vill giva uttryck åt. Priset även för sulfatveden kommer säkerligen att stiga här i Sverige liksom för sulfitveden, vilket är tilltalande för de skogägande bolagen, men man får ju även se till att få igen denna prisstegring i bättre produktpriser.

Jag omnämner dessa förhållanden till Dig, då Du har lättare att överblicka de ekonomiska följderna av en felaktig försäljningspolitik och då Du säkerligen reagerar emot att hundratals millioner F.Mark bortkastas till ingen nytta.

Om en återhållen försäljningspolitik för 1938 kan etableras i Finland, är jag övertygad om att en gynnsam kooperation från svensk sida är att påräkna.

Jag avreser i slutet av nästa vecka till Amerika och hoppas att dessförinnan få höra från Dig.

Med de hjärtligaste hälsningar förblir jag
Din tillgivne

